

skat — henset til, at Skatten paa Indtægt af personligt Erhverv foreslaas sat til 1/4 pCt. — kun vilde udgøre 0,3 p. m.; men en saadan Formueskat maatte man anse for alt for ringe i Forhold til den Skat, der lægges paa personligt Erhverv.“ Men det er jo netop ganske det samme Forhold, som det høje Folketing nu i Løbet af 4 Aar gentagne Gange har vedtaget og fastholdt, nemlig det, der var foreslaaet i de Reedtz-Thottske Forslag, hvilket man nu i Betænkningen finder saa forkert.

Jeg skal ikke opholde det høje Ting længere, men skal kun med Hensyn til de andre Forslag gøre en Bemærkning med Hensyn til Lovforslaget om Statstilskud til Kommunerne. Det siges der, at der er en stor Mangel ved Lovforslaget, nemlig dets uheldige Fordelingsregler, men samtidig erkender man dog, at disse Regler i Virkeligheden hvile paa et rigtig Princip. Det hedder nemlig i Betænkningen: „Som Motivering af den foreslaaede Fordelingsregel har det været anført, at man gennem den vilde naa til at give Sognekommunerne Tilskuddet i Forhold til den Forøgelse i de kommunale Udgifter, som en Række af den nyere Tids sociale Love have medført. Hvis virkelig Fordelingsreglen svarede til Motiveringen, maatte den siges at være god og velbegrundet.“ Jeg maa fastholde, hvad jeg tidligere har udtalt, at den svarer til Motiveringen med de ganske nødvendige Modifikationer, som Overførelsen af et Princip til en praktisk Lovbestemmelse nødvendigvis maa medføre. Og naar det yderligere siges, at man ved denne Fordelingsregel blandt andet vilde komme til særlig at begunstige de nær ved de store Byer liggende Kommuner, i hvilke der i de senere Aar har fundet en stor Udvikling og Bebyggelse Sted, saa maa jeg dertil bemærke, at det, som det her kommer an paa, er, om de Love, som Staten har vedtaget, have paalagt de paagældende Kommuner en stigende Udgift i sociale Øjemed, og jeg kan ikke se, at det sidst fremførte Moment har noget som helst dermed at gøre. Jeg kan derfor ikke paa nogen Maade erkende, at de Anker, der i Betænkningen ere fremførte over for de her foreliggende Lovforslag, skulde være af en saadan Natur, at man ikke skulde kunne gaa til en Overenskomst om dem med det andet Ting, og det er derfor ogsaa vedblivende mit Haab, at en saadan Overenskomst endnu maatte kunne naas.

Ordføreren (Alberti): Det ærede Medlem for Ebeltoft (Neergaard) har misfor-

staaet mine Udtalelser paa en ganske mærkelig Maade, naar han har troet, at det var Hensigten dermed at ville opvække bitre Følelser. Hensigten med mine Udtalelser var tværtimod af udelukkende venskabelig Natur, idet mit Venskab for den Gruppe, hvortil det ærede Medlem hører, drev mig til Ønsket om at give det ærede Medlem som Ordfører for denne Gruppe en Lejlighed til, inden Sagen gaar op til Landstinget, her i Salen at fremkomme med en Udtalelse om, at det, som det ærede Medlem og hans Kolleger i Mindretallet have skrevet i deres Mindretalsbetænkning, betyder slet ikke noget. Jeg fandt, at det var rigtigt og godt baade for Skattesagen og i det hele taget og ogsaa for Mindretallets egen Skyld, om en saadan Klargørelse af de Udtalelser, som Mindretallet er fremkommet med i Betænkningen, kom til at foreligge her. Det viste sig jo nemlig, at den Gang det ærede Medlem kom ind paa en hel Række af Enkeltheder, saa var han fuldstændig enig i alt, hvad der derom er skrevet i Betænkningen. Derefter bliver det ganske vist noget vanskeligt at forstaa, hvad det er, der har drevet Mindretallet til at indtage en Særstilling i sine Udtalelser lige over for de gjorte Indstillinger. Jeg har frygtet for, at man fra anden Side, navnlig oppe fra Landstingets Side, skulde misforstaa den Stilling, som Mindretallet indtager ved sine Udtalelser, skulde tro, at der var en dyb og alvorlig Meningsforskel mellem Mindretallet og Flertallet, en Meningsforskel, som man muligvis fra den Side kunde tænke sig at ville drive Storpolitik paa, lige som man i Fjor paa en virkelig forhaandenværende Meningsforskel søgte at drive en saadan Storpolitik. (*Sloth*: Desværre, det gjorde vi ikke!) Det ærede Medlem fra Kjellerup siger: desværre, det gjorde vi ikke! Ja, for min Hukommelse staar det saaledes, at Mindretallet i Fjor, i Foraaret, under Ledsagelse af de samme allierede, som allerede nu i forskellige Blade vise sig parate til ogsaa denne Gang at ville rykke frem, drev en ganske artig Storpolitik. Det er min Opfattelse, og det var manges Opfattelse. Jeg ser nu, at det ærede Medlem fra Kjellerup havde ønsket, at denne Storpolitik var bleven dreven i endnu langt stærkere Grad. Det er altid rart, naar man ved, hvor de forskellige Partier og de forskellige Retninger inden for det Parti, hvortil det ærede Medlem hører, staa. Der er jo nemlig mange Tegn paa, at det Parti, hvortil det ærede Medlem hører, i Virkeligheden staar paa